

Rörigt men också hjärtnipande nostalgiskt

Äntligen en ny film med **Tom Hanks** och jösses vilken återförening det är efter trettio år! Samma regissör, samma manusförfattare och samma skådespelare som i *Forrest Gump*. I den historien levde Forrest (Tom Hanks) sitt liv skild från barndomskärleken Jenny (**Robin Wright**). I den nya filmen *Here* lever de tillsammans, men det är långt ifrån det dramatiska liv som präglade klassikern. AI har gjort ett rätt gott jobb med Tom Hanks. Här får vi återigen se honom riktigt ung som han var i filmen *Big*, vi känner igen hans ansikte från *Sleepless in Seattle*, men den här gången är det ett annorlunda grepp. En kamera har placerats på en specifik plats på jorden från dess skapelse och den filmar allt som sker just där. Ett brinnande kaos med kometnedslag, dinosaurier som jagar byten, istiden kommer och går, jägare och samlare drar förbi. Till en början går det snabbt, men runt sekelskiftet 1900 byggs ett hus här och kameran råkar hamna precis i ett hörn av vardagsrummet. Vi får se vardagslivet utspela sig för några familjer med såväl drama som tristess. Jul efter jul.

Filmen blir tyvärr en ganska rörig kompot av scener från olika tidsepoker. Jag lägger särskilt märke till hur telefonen till vänster i bild ständigt växlar utifrån teknikens utveckling. Störst fokus ligger på Tom Hanks familj utan att samlas till någon mer sammanhängande historia. Kanske så som livet är för oss alla, hundratals snabba minnesbilder som skiftar och går in i varandra. Filmens viktigaste budskap är platsens magi, den vi kan längta så intensivt efter när den en dag är förlorad, där livet pågick. Där finns spåren även från andra människor som har levt just där. Epokerna ligger som lager på varandra, som går att lyfta av för att blotta en tidigare historia där en stubbe har stått, marken där någon har grävt eller älskat.

Filmen når inte upp till Forrest Gumps nivå vad gäller träffsäkerhet eller minnesvärda scener, men oj vad det nyper till i hjärtat hos en gammal man som vårdar nostalgin som den starkaste känslan vi kan uppleva i livet. När en åldrad Tom Hanks kliver in i det tomma, utrensade rum som en gång varit så självklart för dem att vistas i, då tränger känslorna fram och formulerar en tanke. Jag måste åka hem.

Here

Regi: Robert Zemeckis

Nordisk film

